

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

zo 17. októbra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spotrebné dane – Smernica 2008/118/ES – Články 8 a 38 – Dlžník na spotrebných daniach v dôsledku neoprávneného vstupu tovaru na územie členského štátu – Pojem – Spoločnosť, ktorá má občianskoprávnu zodpovednosť za konanie svojho konateľa“

Vo veci C-579/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour d'appel de Liège (Odvolací súd Liège, Belgicko) zo 6. septembra 2018 a doručený Súdnemu dvoru 17. septembra 2018, ktorý súvisí s konaním:

Ministère public,

Ministre des Finances du Royaume de Belgique

proti

QC,

Comida paralela 12,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: sudcovia D. Šváby, vykonávajúci funkciu predsedu deviatej komory, K. Jürimäe a N. Piçarra (spravodajca),

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- belgická vláda, v zastúpení: J.-C. Halleux, P. Cottin a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Kocjan a C. Perrin, splnomocnené zástupkyne,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 79 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1, ďalej len „colný kódex“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Ministère public (prokuratúra, Belgicko) a Ministre des Finances du Royaume de Belgique (Ministerstvo financií Belgického kráľovstva, Belgicko) na jednej strane a QC a spoločnosťou Comida paralela 12 (ďalej len „Comida paralela“) na druhej strane, ktorý sa týka určenia dlžníka na spotrebných daniach, ktoré sa stali splatnými v dôsledku neoprávneného vstupu tovaru do Belgicka.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 79 colného kódexu definuje vo svojom odseku 1 pojem „colný dlh, ktorý vzniká nesplnením povinnosti alebo nedodržaním podmienky“, vo svojom odseku 2 stanovuje okamih jeho vzniku a vo svojich odsekoch 3 a 4 identifikuje dotknutého dlžníka.
- 4 Článok 8 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12) stanovuje:

„1. Osobou povinnou zaplatiť spotrebnú daň je:

- a) v súvislosti s prepustením tovaru podliehajúceho spotrebnej dani z režimu pozastavenia dane v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a):
 - i) oprávnený prevádzkovateľ daňového skladu, registrovaný príjemca alebo akákoľvek iná osoba, ktorá prepustí alebo v mene ktorej sa prepustí tovar podliehajúci spotrebnej dani z režimu pozastavenia dane, alebo v prípade neoprávneného odoslania z daňového skladu akákoľvek iná osoba, ktorá sa na takomto prepustení zúčastňuje;
 - ii) v prípade nezrovnalosti, ku ktorej došlo počas prepravy tovaru podliehajúceho spotrebnej dani v režime pozastavenia dane a ktorá je vymedzená v článku 10 ods. 1, 2 a 4, oprávnený prevádzkovateľ daňového skladu, registrovaný odosielateľ alebo akákoľvek iná osoba, ktorá zložila zábezpeku na spotrebnú daň podľa článku 18 ods. 1 a 2, alebo akákoľvek iná osoba, ktorá sa účastnila neoprávneného odoslania tovaru a ktorá si bola vedomá alebo si mala byť dostatočne vedomá neoprávnenosti tohto odoslania;
- b) v súvislosti s držbou tovaru podliehajúceho spotrebnej dani v zmysle článku 7 ods. 2 písm. b) osoba, ktorá má tovar podliehajúci spotrebnej dani v držbe, alebo akákoľvek iná osoba, ktorá sa na jeho držbe zúčastňuje;

...

2. Ak je za zaplatenie jednej daňovej povinnosti zodpovedných niekoľko osôb, sú tieto osoby spoločne a nerozdielne zodpovedné za túto daňovú povinnosť.“

5 Článok 33 tejto smernice stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 36 ods. 1, ak sa tovar podliehajúci spotrebnej dani, ktorý už bol uvedený do daňového voľného obehu v jednom členskom štáte, drží na podnikateľské účely v inom členskom štáte, aby sa tam dodal alebo použil, je predmetom spotrebnej dane a daňová povinnosť k spotrebnej dani vzniká v tomto inom členskom štáte.

Na účely tohto článku ‚držba na podnikateľské účely‘ je držba tovaru podliehajúceho spotrebnej dani osobou inou než súkromnou osobou alebo súkromnou osobou na iné než jej vlastné použitie, ktorý sama prepravuje v súlade s článkom 32.

2. Uplatňujú sa tie podmienky vzniku daňovej povinnosti a sadzba spotrebnej dane, ktoré sú platné k dátumu, ku ktorému vzniká daňová povinnosť v tomto inom členskom štáte.

3. V závislosti od prípadov uvedených v odseku 1 je osobou povinnou platiť spotrebnú daň, ku ktorej vznikla daňová povinnosť, osoba, ktorá uskutočňuje dodanie alebo drží tovar určený na dodanie, alebo ktorej sa tovar dodá v inom členskom štáte.

4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 38, v prípade, že sa tovar podliehajúci spotrebnej dani, ktorý už bol uvedený do daňového voľného obehu v jednom členskom štáte, prepravuje v rámci [Európskej únie] na podnikateľské účely, nepovažuje sa tento tovar za tovar držaný na takéto účely, pokiaľ nedorazí do členského štátu určenia, za predpokladu, že sa prepravuje na základe formalít stanovených v článku 34.

...“

6 Podľa článku 38 ods. 3 uvedenej smernice „spotrebnú daň zaplatí osoba, ktorá na ňu zložila zábezpeku na spotrebnú daň v súlade s článkom 34 ods. 2 písm. a) alebo článkom 36 ods. 4 písm. a) alebo každá osoba podieľajúca sa na vzniku nezrovnalosti.“

Belgické právo

7 Podľa článku 265 loi générale sur les douanes et accises, du 18 juillet 1977 (všeobecný zákon o clách a spotrebných daniach z 18. júla 1977, *Moniteur belge* z 21. septembra 1977, ďalej len „všeobecný zákon o clách a spotrebných daniach“) „fyzické alebo právnické osoby sú podľa občianskeho práva spoločne a nerozdielne zodpovedné za pokuty a poplatky vyplývajúce z odsúdení vynesených na základe colných predpisov a právnych predpisov v oblasti spotrebných daní voči ich zástupcom alebo správcom, konateľom alebo likvidátorom, za protiprávne konanie, ktorého sa dopustili pri výkone tejto funkcie.“

8 Článok 266 tohto zákona stanovuje, že „pokiaľ sa v osobitných právnych predpisoch nestanovuje inak a bez toho, aby boli dotknuté pokuty a zhabania v prospech pokladnice, sú páchatelia, ich spolupáchatelia a osoby zodpovedné za porušenie spoločne a nerozdielne zodpovedné za zaplatenie daní a poplatkov, o ktoré bola alebo mala byť pokladnica ukrátená v dôsledku podvodu, ako aj prípadne dlžných úrokov z omeškania...“.

9 Loi relative au régime général d'accise, du 22 décembre 2009 (zákon o všeobecnom systéme spotrebných daní z 22. decembra 2009, *Moniteur belge* z 31. decembra 2009), stanovuje, že sa ním zavádza všeobecný systém spotrebných daní „s výhradou uplatňovania pravidiel stanovených [všeobecným zákonom o clách a spotrebných daniach]“.

- 10 Ten istý zákon spresňuje, že dlžníkmi na spotrebnej dani v prípade nezrovnalostí, ku ktorým došlo v Belgicku počas prepravy tovaru podliehajúceho spotrebnej dani, sú „fyzická alebo právnická osoba, ktorá na ňu zložila zábezpeku... alebo každá osoba podieľajúca sa na vzniku nezrovnalosti“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 11 Comida paralela je spoločnosť založená podľa španielskeho práva, ktorej predmetom podnikania je obchodovanie s nápojmi. QC je jej konateľ.
- 12 Tejto spoločnosti, ako aj QC, sa vytýka, že v priebehu rokov 2012 a 2013 neoprávnené doviezli do Belgicka nápoje, ktoré už boli uvedené do daňového voľného obehu v inom členskom štáte bez toho, aby sa na tento tovar vzťahoval zjednodušený sprievodný doklad alebo potvrdenie o zábezpeke, a bez zaplatenia spotrebných daní a baliaceho poplatku.
- 13 Rozsudkom vydaným 18. mája 2017 Tribunal correctionnel de Liège (Trestný súd Liège, Belgicko) odsúdil Comida paralela a QC, aby spoločne a nerozdielne zaplatili spotrebné dane, osobitné spotrebné dane a baliaci poplatok, navýšené o úroky z omeškania, a aby na účely zhabania opätovne predložili také množstvo nápojov, ktoré bolo „podvodne dovezené“, alebo aby zaň zaplatili protihodnotu. Tento súd tiež odsúdil menovite Comida paralela na zaplatenie pokút. Táto spoločnosť podala proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 14 Rozsudkom zo 17. septembra 2018 tento súd oslobodil Comida paralela v trestnoprávnej rovine z dôvodu, že je len krycou spoločnosťou, ktorá QC umožnila zorganizovať podvod vo svojom vlastnom záujme. Vnútroštátny súd spresnil, že podľa belgickej právnej úpravy nemožno voči právnickej osobe vyvodiť trestnú zodpovednosť v súvislosti s aktom orgánu konajúcim pri výkone svojich úloh, ak sa tento akt uskutočnil len v záujme orgánu a na ujmu právnickej osoby.
- 15 Vnútroštátny súd však uvádza, že napriek svojmu oslobodeniu v trestnoprávnej rovine má Comida paralela naďalej občianskoprávnú zodpovednosť na základe článkov 265 a 266 všeobecného zákona o clách a spotrebných daniach ako solidárny dlžník, pokiaľ ide o vymáhanie colného dlhu. Podľa tohto súdu však colný kódex bráni tomu, aby bola spoločnosť povinná zaplatiť colný dlh, ktorý vznikol v dôsledku neoprávneného vstupu tovaru pochádzajúceho z jedného členského štátu Únie na územie Belgicka konateľom tejto spoločnosti.
- 16 V tomto kontexte Cour d'appel de Liège (Odvolací súd Liège, Belgicko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni alebo nebráni článok 79 [colného kódexu] tomu, aby vnútroštátna právna úprava, tak ako je uvedená v článku 266 [loi générale sur les douanes et accises (všeobecný zákon o clách a spotrebných daniach)], v prípade neoprávneného vstupu tovaru na colné územie Únie podliehajúceho dovoznému clu, považovala osobu, ktorá má občianskoprávnú zodpovednosť za páchatela takéhoto trestného činu, na ktorom sa táto osoba nepodieľala, za solidárneho dlžníka colného dlhu?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 17 Belgická vláda sa domnieva, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný jednak z dôvodu irelevantnosti otázky položenej na vyriešenie sporu vo veci samej a jednak z dôvodu neexistencie dostatočného spresnenia skutkového a právneho rámca tohto sporu, ako aj dôvodov odôvodňujúcich podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

- 18 V tomto ohľade je potrebné najskôr pripomenúť, že v prípade prejudiciálnych otázok položených Súdnu dvoru platí prezumpcia relevantnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. decembra 2018, *Wightman a i.*, C-621/18, EU:C:2018:999, bod 27). Preto pokiaľ sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. februára 2019, *Escribano Vindel*, C-49/18, EU:C:2019:106, bod 24).
- 19 Prislúcha tak výlučne vnútroštátnym súdom, ktoré veci prejednávajú a ktoré musia prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu posúdili potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnu dvoru (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. februára 2019, *Escribano Vindel*, C-49/18, EU:C:2019:106, bod 24).
- 20 Ak je však na jednej strane zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené, môže zamietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania ako neprípustný (rozsudok z 10. decembra 2018, *Wightman a i.*, C-621/18, EU:C:2018:999, bod 27).
- 21 Na druhej strane z dôvodu ducha spolupráce, ktorý riadi vzťahy medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnu dvorom v rámci prejudiciálneho konania, absencia určitých predchádzajúcich konštatovaní vnútroštátneho súdu však nevyhnutne nevedie k neprípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ak sa napriek týmto nedostatkom Súdny dvor vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce zo spisu domnieva, že je schopný poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď (rozsudok z 27. októbra 2016, *Audace a i.*, C-114/15, EU:C:2016:813, bod 38).
- 22 Navyše je potrebné uviesť, že je zrejmé, že Súdny dvor nemá právomoc rozhodovať o prejudiciálnej otázke, pokiaľ je zjavné, že ustanovenie práva Únie, ktorého výklad sa požaduje, sa nemôže uplatniť (pozri najmä rozsudok z 1. októbra 2009, *Woningstichting Sint Servatius*, C-567/07, EU:C:2009:593, bod 43). S cieľom poskytnúť súdu, ktorý položil prejudiciálnu otázku, užitočnú odpoveď, však Súdny dvor môže vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré sa vnútroštátny súd v znení svojej otázky neodvolával (rozsudky z 13. októbra 2016, *M. a S.*, C-303/15, EU:C:2016:771, bod 16, ako aj zo 16. mája 2019, *Plessers*, C-509/17, EU:C:2019:424, bod 32).
- 23 V tomto prípade, pokiaľ ide po prvé o otázku, či má výklad, o ktorý žiada vnútroštátny súd, súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, je nepopierateľné, ako to uvádzajú belgická vláda a Európska komisia, že colný kódex, ktorého výklad sa požaduje, sa neuplatní, keďže tovar, ktorý neoprávnene vstúpil na belgické územie, už bol uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte.
- 24 Z informácií predložených vnútroštátnym súdom Súdnu dvoru však vyplýva, že Comida paralela a QC boli odsúdení na zaplataenie spotrebných daní, a nie cieľ, pretože ide o tovar, ktorý neoprávnene vstúpil do členského štátu po tom, čo už bol uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu teda možno vyvodíť, že výklad požadovaný vnútroštátnym súdom sa týka smernice 2008/118.
- 25 Pokiaľ ide po druhé o prezentáciu skutkového a právneho rámca vnútroštátnym súdom, je nutné konštatovať, že všetci účastníci konania, ktorí predložili pripomienky, boli schopní identifikovať právnu otázku, ktorú si tento súd kladie. Tiež platí, že aj keď sa v rozhodnutí vnútroštátneho súdu neuvádza právny rámec ako taký, je v ňom uvedený obsah uplatniteľných vnútroštátnych ustanovení. Súdny dvor tak disponuje dostatočnými skutkovými a právnymi podkladmi na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu.
- 26 Vzhľadom na uvedené treba teda rozhodnúť, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prejudiciálnej otázke

- 27 Vnútroštátny súd svojou otázkou žiada Súdny dvor o výklad colného kódexu.
- 28 Ako vyplýva z bodov 23 a 24 tohto rozsudku, táto otázka by viedla Súdny dvor k výkladu ustanovenia práva Únie, ktoré sa nevzťahuje na skutkový stav, o ktorý ide vo veci samej.
- 29 Preto s cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď Súdny dvor prináleží preformulovať otázku, ktorá mu bola položená (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2019, Plessers, C-509/17, EU:C:2019:424, bod 32).
- 30 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že hoci sa uvedená otázka výslovne netýka článkov 8 a 38 smernice 2008/118, tieto články sú v rozsahu, v akom sa týkajú osôb povinných platiť spotrebné dane, ktoré sa stali splatnými na základe neoprávneného vstupu tovaru na územie členského štátu, ktorý už bol uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte, relevantné na účely odpovede, ktorá sa má poskytnúť vnútroštátnemu súdu.
- 31 Za týchto okolností je potrebné preformulovať položenú otázku tak, že v podstate je jej predmetom to, či sa majú články 8 a 38 smernice 2008/118 vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá má v prípade neoprávneného vstupu tovaru na územie členského štátu, ktorý podlieha spotrebnej dani a bol uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte, za následok to, že solidárnym spoludlžníkom na spotrebných daniach sa stáva právnická osoba, ktorá má občianskoprávnu zodpovednosť v súvislosti s trestnými činmi, ktorých sa dopustil jej konateľ.
- 32 V tomto ohľade je po prvé potrebné uviesť, že oddiel 5 smernice 2008/118, ktorý pozostáva len z článku 38, sa týka nezrovnalostí pri preprave tovaru podliehajúceho spotrebnej dani. Článok 38 ods. 3 tejto smernice stanovuje, že v takom prípade spotrebnú daň zaplatí osoba, ktorá na ňu zložila zábezpeku v súlade s článkom 34 ods. 2 písm. a) alebo článkom 36 ods. 4 písm. a) uvedenej smernice alebo každá osoba podieľajúca sa na vzniku nezrovnalosti.
- 33 Ako to zdôrazňuje Komisia, vo veci samej nebol tovar, ktorý vstúpil do Belgicka, sprevádzaný žiadnym potvrdením o zábezpeke, takže nie je možné požadovať zaplatenie spotrebnej dane od osoby poskytujúcej zábezpeku v zmysle článkov 34 alebo 36 smernice 2008/118.
- 34 Po druhé je potrebné zdôrazniť, že znenie „každá osoba podieľajúca sa na vzniku nezrovnalostí“, ktoré normotvorca Únie použil v článku 38 ods. 3 tejto smernice, neumožňuje vylúčiť, aby sa spoločnosť a jej konateľ považovali za osoby podieľajúce sa na tej istej nezrovnalosti, a teda aby boli spoločne a nerozdielne povinní platiť spotrebné dane.
- 35 Na jednej strane použitie pojmu „osoba“ bez ďalšieho spresnenia *a priori* nevylučuje, že môže ísť tiež o právnickú osobu. Rovnako neurčité prídavné meno „každá“ umožňuje zahrnúť prípad, keď sa viaceré osoby podieľajú na tej istej nezrovnalosti.
- 36 Tento doslovný výklad, podľa ktorého je možné považovať právnickú osobu za solidárneho dlžníka na spotrebných daniach prípadne s inými osobami, ktoré sa podieľali na tej istej nezrovnalosti, je potvrdený článkom 8 smernice 2008/118, ktorý definuje osoby povinné zaplatiť spotrebnú daň, ktorá sa stala splatnou. Odsek 2 tohto článku totiž stanovuje, že ak je za zaplatenie jednej daňovej povinnosti zodpovedných niekoľko osôb, sú tieto osoby spoločne a nerozdielne zodpovedné za túto daňovú povinnosť.
- 37 Takýto výklad je tiež potvrdený prípravnými prácami na smernici 2008/118. Ako to uvádza Komisia, pôvodný návrh tejto smernice obmedzoval zoznam platiteľov spotrebnej dane v prípade neoprávneného vstupu tovaru na územie členského štátu výlučne na osoby, ktoré poskytli zábezpeku

za zaplatenie týchto daní. Rada Európskej únie však chcela rozšíriť tento zoznam na „každ[ú] osob[u] podieľajúc[u] sa na vzniku nezrovnalosti“, ako to vyplýva z článku 38 ods. 3 tejto smernice. Vzhľadom na ponechanie tohto znenia mal teda normotvorca Únie v úmysle zaviesť širokú definíciu osôb, ktoré môžu byť povinné platiť spotrebné dane v prípade nezrovnalostí, a to tak, aby sa v najväčšom možnom rozsahu zabezpečilo vymoženie týchto daní.

- 38 Na druhej strane treba stanoviť, či podmienka týkajúca sa „podielu na vzniku nezrovnalosti“ uvedená v článku 38 ods. 3 smernice 2008/118 umožňuje zahrnúť právnickú alebo fyzickú osobu, pokiaľ má len postavenie zastúpeného.
- 39 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že článok 8 ods. 1 písm. a) bod ii) smernice 2008/118 stanovuje, že v prípade neoprávneného prepustenia tovaru podliehajúceho spotrebnej dani v režime pozastavenia dane je osobou povinnou zaplatiť spotrebnú daň akákoľvek osoba, ktorá sa účastnila neoprávneného odoslania tovaru a ktorá si navyše bola vedomá alebo si mala byť dostatočne vedomá neoprávnenosti tohto odoslania. Túto druhú podmienku, ktorá je porovnateľná s požiadavkou úmyselnosti, však normotvorca Únie neprevzal do článku 38 ods. 3 tejto smernice.
- 40 Preto neexistencia spresnení v znení článku 38 ods. 3 smernice 2008/118, pokiaľ ide o pojem osoba podieľajúca sa na vzniku nezrovnalosti, umožňuje považovať za dlžníka na spotrebných daniach právnickú osobu z dôvodu konania fyzickej osoby, ak fyzická osoba konala ako zástupca tejto právnickej osoby.
- 41 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu tak vyplýva, že vo veci samej skutočnosť, že QC konal vo svojom vlastnom záujme a na ujmu svojho zamestnávateľa, má dôsledky len v trestnoprávnej rovine, nie však v občianskoprávnej rovine, pokiaľ ide o konanie vo veci samej. Okrem toho je nesporné, že QC konal v rámci svojich úloh a plnenia predmetu činnosti podniku.
- 42 V každom prípade, ako to zdôrazňuje belgická vláda, vzhľadom na povinnosti, ktoré ukladá článok 33 smernice 2008/118, takú spoločnosť, ako je spoločnosť dotknutá vo veci samej, ktorá nespĺňa stanovené formalities, možno považovať za „osobu podieľajúcu sa na vzniku nezrovnalosti“ v zmysle článku 38 tejto smernice.
- 43 Preto je potrebné na položenú otázku odpovedať tak, že článok 38 smernice 2008/118 v spojení s článkom 8 ods. 2 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá má v prípade neoprávneného vstupu tovaru na územie členského štátu, ktorý podlieha spotrebnej dani a bol uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte, za následok to, že solidárnym spoludlžníkom na spotrebných daniach sa stáva právnická osoba, ktorá má občianskoprávnu zodpovednosť v súvislosti s trestnými činmi, ktorých sa dopustil jej konateľ.
- 44 Takýto výklad nemá vplyv na možnosť, ktorú prípadne stanovuje vnútroštátne právo v prípade zastúpeného, ktorý sa stal solidárnym spoludlžníkom na spotrebných daniach, podať regresnú žalobu proti svojmu zástupcovi vyhlásenému za trestne zodpovedného za predmetné skutky.

O trovách

- 45 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

Článok 38 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS v spojení s článkom 8 ods. 2 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá má v prípade neoprávneného vstupu tovaru na územie členského štátu, ktorý podlieha spotrebnej dani a bol uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte, za následok to, že solidárnym spoludlžníkom na spotrebných daniach sa stáva právnická osoba, ktorá má občianskoprávnu zodpovednosť v súvislosti s trestnými činmi, ktorých sa dopustil jej konateľ.

Podpisy